

ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΤΣΑΝΙΚΑ

The Cold Song

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

- Αθήνα 2022 -

Η Δήμητρα Κατσανίκα γεννήθηκε στην Αθήνα το 1982. Σπούδασε Νομική στο Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών και είναι κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος ειδίκευσης στο Εργατικό Δίκαιο. Διατέλεσε δικηγόρος και εργάστηκε στο ποινικό τμήμα του Εφετείου Αθηνών. Στη συνέχεια αποφοίτησε από την Ανώτερη Δραματική Σχολή Πράξη Επτά και παρακολούθησε σεμινάρια σκηνοθεσίας και δημιουργικής γραφής. Στον ελεύθερο της χρόνο ασχολείται με τη ζωγραφική, τη φωτογραφία και το flamenco.

Τηλ. Επικοινωνίας: 6973638629

Email: dimkatsanika@gmail.com

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2019 – Μάιος 2020) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη και Μάνο Κουνουγάκη.

Το θεατρικό έργο *The Cold Song* της Δήμητρας Κατσανίκα διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τον συγγραφέα.

Τα Πρόσωπα:

Ανν

Χένρου

Άγκνες

Τίτι

Σνόουι

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο Χένρου, η Άγκνες, ο Σνόουι ο Χιονάνθρωπος, ο Τίτι το ρολόι και η Ανν ζουν στη Χιονόμπαλα μακάριοι και τρισευτυχισμένοι. Μεγαλώνοντας, όμως, η Ανν αντιλαμβάνεται ότι η ζωή στη Χιονόμπαλα είναι μια ψευδαίσθηση και επιθυμεί να γνωρίσει τον αληθινό έξω κόσμο. Αναζητά τρόπο για να αποδράσει, αλλά δεν τα καταφέρνει και απελπίζεται. Όλα αλλάζουν όταν η σόμπα της Χιονόμπαλας εκρήγνυται. Τότε η Ανν δραπετεύει μέσα από το μπουρί της χαλασμένης σόμπας στον έξω κόσμο και μαγεύεται από αυτόν. Ωστόσο αποφασίζει να επιστρέψει για να βοηθήσει και τους υπόλοιπους, αλλά κανείς δεν την πιστεύει, εκτός από τον Σνόουι που φοβάται να την ακολουθήσει και της εξομολογείται ότι εκείνος χάλασε τη σόμπα. Ο Χένρου αποφασίζει ότι μοναδική λύση είναι να φρονιμέψει και για αυτό την υποβάλλει σε χειρουργική επέμβαση για να κατέβουν οι φρονιμίτες στη θέση τους. Η Ανν λιποθυμά. Όταν συνέρχεται προσποιείται ότι έχει φρονιμέψει. Με τη βοήθεια, του Σνόουι επισκευάζει τη σόμπα και ανεβάζει τη θερμοκρασία. Η

Χιονόμπαλα λιώνει, και μαζί της και η Ανν. Την αποχαιρετούν με ένα τραγούδι. Η Ανν ακούει τη φωνή του αδελφού της να την φωνάζει και ζυπνά. Αναρωτιέται Αν...

ΕΙΚΟΝΑ 1

(Μέσα από τα διάφανα αλλά συμπαγή τοιχώματα της Χιονόμπαλας διακρίνεται ο Ναός της Τάξης και της Καθαριότητας. Δίπλα του στέκει η καπνισμένη σόμπα. Το μπουρί της καταλήγει έξω στους θεατές. Η Ανν περιπλανιέται έξω από την Χιονόμπαλα ανάμεσα τους. Το φόρεμα της είναι λευκό, όπως όλα μέσα στη Χιονόμπαλα, μόνο που δεν είναι πια πεντακάθαρο, αλλά τσαλακωμένο και βρώμικο. Τα μάτια της δεν έχουν συνηθίσει στα τόσα χρώματα. Φοράει παιδικά γυαλιά ηλίου.)

Ανν: Μπανγκ! Μπανγκ! (χοροπηδάει)... Δεν πιστεύω να τρομάξατε; Και εγώ είχα τρομάξει πολύ εκείνη την ημέρα, τότε που έσπασε η παλιά μας σόμπα. Πάγωσα, δηλαδή, όλοι παγώσαμε από το φόβο μας! Ήταν κάτι εντελώς αναπάντεχο! Και απρόβλεπτο! Σαν να ζητάς ένα χωνάκι παγωτό και να σου φέρνουν έναν κουβά ή μια οδοντόρεμα! Άσχετο! Πάντως δεν είχε ξανασυμβεί ποτέ κάτι τέτοιο στη Χιονόμπαλα!... Μέχρι τη στιγμή της έκρηξης όλοι ξέραμε τι και πότε θα συμβεί! Υπήρχε ένα πρόγραμμα! Σαν τα πλυντήρια! Έχουν και αυτά προγράμματα, αλλά μάλλον εσείς θα το ξέρετε. Θα μπορούσε και η Χιονόμπαλα να ήταν πλυντήριο. Θα δικαιολογούσε όλη αυτή την εμμονή με την καθαριότητα, χωρίς το σαπούνι... αστείο, το σαπούνι, οι μπουρμπουλήθρες, είναι πολύ αστεία! Για να πλυθούμε τρίβουμε το χιόνι πάνω στο δέρμα μας. αν το τρίψεις πολύ κοκκινίζει, τσούζει...

Μα, που πήγαν οι τρόποι μου; Ξέχασα να σας συστηθώ! Με λένε Ανν, αλλά θα ήθελα να με έλεγαν Αν με ένα νι, όχι με δύο! Μάλλον επειδή λατρεύω τις υποθετικές ερωτήσεις! Άλλοι τις σιχαινόνται, αλλά εγώ όχι... αν ήμουν φρούτο θα ήθελα να ήμουν πορτοκάλι! Μυρίζει υπέροχα! Στα δικά σας μέρη

... Δεν είμαι από δω, όπως θα καταλάβατε.... Το 'σασσα! Ωραία είναι εδώ, έχει ζέστη... Εμείς εκεί μέσα, τίποτα, όλα παγωμένα! Δεν θα μου χρειαστούν τα γυαλιά ηλίου (τα πετάει). Πάγος! Να, η καλή μας η δασκάλα, η κυρία Άγκνες! Δεν μας ακούει, ούτε μας βλέπει! Και ο Σνόου! Πάλι καθαρίζουν! Βαρετό! Λοιπόν, η κυρία Άγκνες, λέει ότι στην αρχή όλα ήταν πάγος! Το ίδιο και εμείς. Παγωμένοι! Και όταν η σόμπα ξεκίνησε να λειτουργεί ο πάγος άρχισε να λιώνει... Πρώτος ξεπάγωσε ο Τίτι το ρολόι μας, μετά ο Χένρυ το Χέρι, η κυρία Άγκνες, ο Σνόου και τελευταία εγώ. Σε όλο αυτό πολλά δεν καταλαβαίνω, πολλές απορίες, ερωτήσεις! Και εσείς φαντάζομαι! Όμως, αν έχετε καμία ερώτηση, σας παρακαλώ, μην μπειτε στο κόπο να την κάνετε! Δεν έχω απάντηση. Και εγώ έκανα πολλές, αλλά οι άλλοι νευρίαζαν, και έτσι σταμάτησα! Εξάλλου, δεν χρειάζεται να έχουμε για όλα μια εξήγηση! Και αυτό μας το λέει συχνά η κυρία Άγκνες. Η πίστη καμιά φορά είναι πιο σημαντική... Και εμείς πιστεύουμε βαθιά στη Χιονόμπαλα! Αυτή μας προσφέρει όλα όσα χρειαζόμαστε για να ζήσουμε, και ακόμα παραπάνω! Όμως, η σόμπα μας χάλασε και μαζί της χάλασε και ο καιρός. Το χιόνι, το χιόνι πέφτει ασταμάτητα. Φτυαρίζουμε συνεχώς, αλλά είναι δύσκολο. Αυτό ξαναπέφτει. Παγώνει. Φοβάμαι ότι δεν θα αντέξουμε για πολύ αυτή την παγωνιά. Δεν θέλω, δεν θέλω να παγώσω πάλι εκεί μέσα... Θα ήθελα πολύ να μείνω εδώ μαζί σας...

Το τραγούδι της Άνν

Νιφάδες πέφτουν απ' τον ουρανό.

Σαν αστέρια

Μαζί τους πέφτω και εγώ.

Κατρακυλώ.

Σε ένα όνειρο φεύγω μακριά από δω.

Είμαι η Ανν με δυο νι, ζω σε χώρα μακρινή.
Πρόσωπο φανταστικό, δεν ξέρω αν υπάρχω, αν αναπνέω, αν ζω.
Δεν ξέρω ποια είμαι εγώ! Ένα ερωτηματικό!
Νι εις το τετράγωνο απορώ!
Όλα γύρω μου λευκά. Ελάτε στη Χιονόμπαλα!
Δείτε! Όλα καθαρά!
Ελάτε μαζί! Βαρετά! Βαριέμαι! Βαρετός!
Ποτέ δεν συμβαίνει τίποτα! Α- φανταστικά! Α- φανταστικό!
Χιονολουκουμάδες, τρεις χιλιάδες λεμονάδες.
Στέγη, τροφή, νερό. Θα έπρεπε να μου είναι αρκετό!
Πέρασε η ώρα, σας χαιρετώ,
Επιστρέφω στα ίδια, παγωμένα παραμύθια.
Στον κόσμο σας, έξω, θα ξανάρθω, θα ξαναδώ.
Δεν είναι μαύρη τρύπα η ζωή!
Μη λυπάστε! Να τολμάτε! Μη φοβάσθε!

EIKONA 2

(Μέσα στη Χιονόμπαλα. Μπροστά από τον Ναό της Τάξης και της Καθαριότητας. Η Άγκνες, ο Σνόουι και ο Τίκι φτυαρίζουν το χιόνι)

Άγκνες: Χιόνι, Χιόνι! Πολύ Χιόνι!

Σνόουι: Το χιόνι είναι όμορφο!

Άγκνες: Ναι, είναι όμορφο να το βλέπεις, αλλά πρέπει να μπορείς και να ζεσταθείς! Και όσο είχαμε τη σόμπα ήταν καλά, μπορούσαμε να το απολαύσουμε. Το χιόνι έλιωνε! Δεν λιώνει πια! Παγώνει!

Τίτι: Και τα γρανάζια μου τρι τρι τρι τρι τρι τρίζουν. Πάλι τα ίδια, δεν γυρίζουν. Οι δυνάμεις μου με εγκαταλείπουν.

Σνόουι: Εμείς, όμως, όχι. Δεν θα σε εγκαταλείψουμε. Ένας για έναν και όλοι για όλοι. Όχι, δεν είναι αυτό. Ένας για όλους και ένας για έναν-

Άγκνες: Άστο, καλύτερα. Όλοι μαζί θα τα καταφέρουμε. Οι δείκτες σου θα γυρίσουν και πάλι.

Τίτι: Είναι μάταιο. Η σόμπα χάλασε. Δεν μπορώ να το εμποδίσω. Σαν να με κυριεύει το ψύχος. Είναι μάλλον στη φύση μου. Καλύτερα να με καταστρέψετε πριν σωπάσω. Δώστε μου μια με το φτυάρι, σπάστε με, διαλύστε με, πριν να είναι αργά... Όχι, σας παρακαλώ, βοηθήστε με. Δεν είμαι έτοιμος. Μη με αφήσετε να παγώσω. Όχι, αφήστε με.

Άγκνες: Ηρέμησε. Θα εξαντληθείς. Κανείς δεν ξέρει πόσοι χτύποι του απομένουν, ένας, δύο, χίλιοι... Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να ζούμε τον κάθε χτύπο σαν να ναι ο τελευταίος. Προσπάθησε να σιεφτείς κάτι ζεστό, όπως-

Τίτι: Πάγος! Πάγος!. Πλησιάζει...

Σνόουι: Κυρία Άγκνες, φοβάμαι! Κάντε κάτι. Δεν κουνιέται.

Άγκνες: Τίτι! Τίτι! Ξύπνα!

Τίτι: Κυρία Άγκνες, τι συμβαίνει;

Άγκνες: Δεν θυμάσαι τίποτα;

Τίτι: Δεν ξέρω αν είμαι ξύπνιος ή ονειρεύομαι.

Άγκνες: Όλοι το παθαίνουμε καμιά φορά. Είσαι κουρασμένος. Με τόσο χιόνι δεν προλαβαίνουμε ούτε να ξαπλώσουμε... Κοιμήσου λίγο και θα νιώσεις καλύτερα, θα δεις. Έλα, θα σε προσέχουμε εμείς. Δεν θα σε αφήσουμε να παγώσεις.

Τίτι: Όχι, όχι. Πρέπει να βρω τρόπο για να ξεκολλήσουν οι δείκτες μου.

Σνόουι: Πότε ήταν η τελευταία φορά που κουνήθηκαν;

Τίτι: Νομίζω, στον διαγωνισμό χιονόμπαλας, αλλά δεν είμαι σίγουρος.

Σνόουι: Όχι, όχι, αυτό αποκλείεται! Δεν θυμάστε; Ο Χένρυ είχε νευριάσει πάρα πολύ! Πίστευε ότι θα κέρδιζε! Όλοι περιμέναμε να ακούσουμε τον χτύπο του ρολογιού για να λήξει ο αγώνας, αλλά τίποτα. Οι δείκτες του παρέμειναν κολλημένοι. Τότε ο Χένρυ σήκωσε τη χιονόμπαλα του και την πέταξε πάνω στις άλλες, μαζί και το δεξί του χέρι, ξεκόλλησε από το κρύο... Δεν βρέθηκε πουθενά. Σαν να άνοιξε η Χιονόμπαλα και να το κατάπιε! Από τότε τα παιχνίδια με το χιόνι απαγορεύτηκαν. Τι κρίμα!

Άγκνες: Καλύτερα, ήταν πολύ επικίνδυνα! Δεν πρέπει να παίζει κανείς με το χιόνι.

Τίτι: Εκτός και αν είσαι Χιονάνθρωπος!

Άγκνες: Σωστά! Για στρωθείτε στη δουλειά! Ξεφτυαρίστε το χιόνι και πετάξτε το μακριά!

Τίτι: Ποιο, ποιο το νόημα να μαζέψουμε το χιόνι, αφού δεν μπορούμε να το λιώσουμε. Τουρ- τουρ- τουρτουρίζω.

Άγκνες: Όλα θα φτιάξουν! Και η σόμπα! Μην απελπίζεσθε! Πρέπει να έχουμε πίστη στη Χιονόμπαλα! Δεν θα αφήσει τίποτα καιρό να μας συμβεί! Θα μας φροντίσει, όπως έκανε πάντα. Αν-

Σνόουι: Που είναι; Δεν την βλέπω. Ήρθε;

Άγκνες: Μακάρι να καταφέραμε να βρούμε το εγχειρίδιο με τις οδηγίες χρήσεως της σόμπας, ίσως περιέχει οδηγίες για να την επισκευάσουμε.

Σνόουι: Αυτό δεν γίνεται! Έχει εξαφανισθεί!

Τίτι: Να ρωτήσουμε! Μπορεί κάποιος να το έχει δει! *(κοιτάει με καχυποψία τον Σνόουι)* Εγώ-

Σνόουι: Μπα! Όχι! Κανείς δεν το είδε!

Τίτι: Μπορεί κάποιος να έχει ακούσει κάτι! Εγώ-

Σνόου: Κανείς δεν άκουσε τίποτα!

Τίτι: Κανείς δεν είδε, κανείς δεν άκουσε!

Σνόου: Ήταν ατύχημα!

Τίτι: Όχι για όλους! Για κάποιους η τύχη στάθηκε με το μέρος τους!

Σνόου: Αν εννοείς εμένα, δεν νιώθω τυχερός! Μπορεί εγώ να μην κρυώνω, όμως, στενοχωριέμαι, δεν αντέχω να σας βλέπω να υποφέρετε από το κρύο.

Τίτι: Ποτέ δεν συμπάθησες τη σόμπα! Όλοι μαζευόμασταν κοντά στη φωτιά για να ζεσταθούμε και ακούγαμε τις τρομακτικές ιστορίες του Χένρυ για τον έξω κόσμο, αλλά εσύ όχι, δεν πλησίαζες. Οι χιονάνθρωποι φοβούνται τη ζέστη και -

Άγκνες: Τύχη ή ατυχία, η Χιονόμπαλα όλα τα γνωρίζει! Αποτελούν μέρος του σχεδίου της, ενός σχεδίου που μας υπερβαίνει. Εμείς δεν είμαστε σε θέση να το κατανοήσουμε! Για αυτό, πίστευε, και μη εξερεύνα!

Σνόου: Ναι, ναι. Να μην εξερευνήσουμε! Δεν υπάρχει κανένας λόγος.

Τίτι: Υπάρχω επειδή υπάρχω!

Άγκνες: Πολύ σωστά! Οδηγός Επιβίωσης. Κεφ. 1. Οι Βασικές Αρχές της Χιονόμπαλας. Πολύ σημαντικό κεφάλαιο! Δεν ολοκληρώσαμε την θεωρία, αλλά θα έχετε την ευκαιρία να μάθετε όλα όσα δεν προλάβουμε στην πράξη.

Σνόου: Πόσο πολύ μας λείπουν τα μαθήματα, κυρία!

Άγκνες: Και εγώ λυπάμαι που διακόψαμε, αλλά δεν είχα άλλη επιλογή. Θα τα αναπληρώσουμε, όμως, σύντομα, σας το υπόσχομαι.

Τίτι: Χιονοθύελλα! Καλυφθείτε! Μέσα στον Ναό!

(Μπαίνουν τρέχοντας στον Ναό για να προφυλαχτούν. Περιμένουν μέχρι να περάσει η χιονοθύελλα και βγαίνουν.)

Άγκνες: Πάει! Πέρασε! Που πήγε ο Τίτι; Τον βλέπεις; Τίτι, Τίτι!

Σνόουι: Να, εκεί, πεσμένος!

Άγκνες: Είσαι καλά; Μπορείς να κουνηθείς;

Τίτι: Δεν ξέρω...

Άγκνες: Πως βρέθηκες έξω; Δεν πρόλαβες να μπεις στον Ναό;

Τίτι: Έφθασα μέχρι την πόρτα, αλλά δεν μπήκα. Ήθελα να δω από κοντά τη Χιονοθύελλα.

Άγκνες: Ήταν μεγάλη απερισκεψία αυτό που έκανες! Η χιονόπτωση ήταν πολύ ισχυρή, το ίδιο και οι ριπές των ανέμων. Εκτός και αν αυτό ήθελες! Για όνομα τη Χιονόμπαλα, δε μπορείς να τα παρατήσεις! Σε χρειαζόμαστε!

Τίτι: Αυτή η υγρασία με έχει αρρωστήσει, σαν να χάνω τα λογικά μου. Δεν είμαι πια ο Τίτι το Ρολόι. Δεν υπάρχει ο χρόνος, μόνο το παγωμένο ψυχρό πνεύμα του. Με καλεί-

Σνόουι: Και τι θα γίνει με το φαί; Πείνασα! Δεν θα μπει, επιτέλους, μια τάξη με τα γεύματα! Δεν μπορεί να παραλείπονται τα ενδιάμεσα! Το δεκατιανό είναι εξίσου σημαντικό με το μεσημεριανό, όπως και το απογευματινό με το βραδινό. Χρειάζεται ζέσταμα πριν τον αγώνα. Προετοιμάζει το στομάχι για τα γκολ! Σαγόνια, στόμα, ούλα, δόντια, γλώσσα, όλα σε ετοιμότητα!

Άγκνες: Δεν είχα ιδέα ότι σου άρεσε το ποδόσφαιρο-

Σνόουι: Μου άρεσε, αλλά όχι με το κεφάλι μου. Δεν είναι ευγενικό!

Τίτι: *(γελάει)*

Σνόουι: Δεν είναι αστείο! Αλλά για να γελάς πάει να πει ότι νιώθεις καλύτερα.

Τίτι: Μα είχες συμφωνήσει!

Σνόουι: Ναι, να παίξω, όχι να είναι το κεφάλι μου η μπάλα! Θα μπορούσατε να είχατε φτιάξει μια άλλη χιονόμπαλα, τόσο χιόνι έχουμε, αλλά όχι, δεν θα ήταν το ίδιο διασκεδαστικό!

Κλώτσα, κλώτσα,

κλώτσα, βάρσα,
δώσε πάσα,
πέτα μπάλα,
και ο Σνόουι ο καημένος
μες στα δίχτυα είν' μπλεγμένος!

Άγκνες: Ο Χένρυ το πρότεινε, δεν μπορούσαμε να κάνουμε αλλιώς.
Καταλαβαίνεις...

Σνόουι: Ναι, πως! Καταλαβαίνω!

Κεφαλιά, κλωτσιά, κεφάλι,
και η χαρά στο γήπεδο μεγάλη!
Και ο Σνόουι ο καημένος
μες στο πιάτο ζαλισμένος!

Σνόουι: Σας βλέπω που γελάτε! Δεν χρειάζεται να το κρύβετε.

Τίτι: Σου είναι δύσκολο να το παραδεχτείς, αλλά ήταν εξωφρενικά αστείο!
Λίγοι χτύποι έμεναν μέχρι το τέλος του αγώνα. Ο Χένρυ πήδηξε, το κεφάλι
του συνάντησε την μπάλα στον αέρα. Η σύγκρουση ήταν σφοδρή, το μέτωπο
του μάτωσε. Εκείνη τη στιγμή η κυρία Άγκνες έβγαине από τον ναό μαζί με το
δίσκο με τα φαγητά και η μπάλα προσγειώθηκε μέσα στο πιάτο με τις
χιονοκροιέτες. Μικρές μπαλίτσες και αυτές από χιόνι.

Σνόουι: Το καημένο το κεφαλάκι μου!

Άγκνες: Παραλίγο να μου πέσει ο δίσκος από την τρομάρα!

Σνόουι: Εντάξει, εντάξει. Παραδίνομαι. Ήταν αστείο!

Άγκνες: Τίτι θυμήθηκες! Αυτό είναι πολύ ευχάριστο!

Τίτι: Όχι, ιδιαίτερα!

Άγκνες: Είναι μια πρόοδος, όμως! Θες να κάνουμε μια προσπάθεια; Δεν θα σε πιέσουμε καθόλου!

Τίτι: Καλά, εντάξει. Τίτι Τι, Τιτι Τι, Τίτι Τι!

Άγκνες: Τα κατάφερες! Κουνήθηκαν λίγο! (*Δείχνουν να μετακινούνται λίγο, αλλά επιστρέφουν στην αρχική τους θέση.*)

Σνόουι: Τίποτα, επέστρεψαν στην αρχική θέση!

Άγκνες: Δεν πειράζει. Μη τα παρατάς τώρα.

Τίτι: Τίτι Τι, Τιτι Τι, Τίτι Τι! Τίποτα. Σταματάω! Είναι μάταιο.

Άγκνες: Μπορείς! Μίλα του, πες του και εσύ, Σνόουι.

Σνόουι: Ναι, μπορείς.

Τίτι: Όχι, δεν μπορώ! Κουράστηκα! Αφήστε με ήσυχο!

Το τραγούδι του Τίτι

Τίτι τι! Τίτι τι! Τίτι τι!

Αφήστε με σας παρακαλώ!

Να παγώσω!

Να ξεκουραστώ!

Δεν ξέρω να μετρώ!

Ποιος είναι ο Τίτι; Καλύτερα να ήμουνα ποντίκι!

Να έτρωγα όλο το τυρί, να τριγυρνούσα εδώ και εκεί!

Τι φοβερό! Τι τρομερό! Τι με ρωτούν; Ποιος είμαι εγώ;

Φόβος! Φοβάμαι! Φοβερός!

Τρόμος! Τρομάζω! Τρομερός!

Τρίζουν, πως τρίζουν, και δεν γυρίζουν!

Τα γρανάζια μου τρελάθηκαν, τρελάθηκα και εγώ!

Οι νιφάδες μου παγώνουν το μυαλό.

Τι φοβερό! Τι τρομερό, που δεν μπορώ να θυμηθώ! Πω πω πω!

Τι φοβερό! Τι τρομερό! Γιατί ξεχνώ; Τι είμαι εγώ;

Φόβος! Φοβάμαι! Φοβερός!

Τρόμος! Τρομάζω! Τρομερός!

Κάτω από το χιόνι θάψτε με, διώξτε με, ξεχάστε με!

Το παγωμένο πνεύμα του Χρόνου!

Σιωπηλός, σιωπηλός, ένας άγρυπνος φρουρός,

Από το τίποτα στο τίποτα πάει,

πάγος, αέρας, νερό,

παγώνει, ξεπαγώνει, δεν είναι ο χρόνος,

είναι ο πόνος, όταν μένεις μόνος.

Άγκνες: Μη κάθεσαι κάτω, θα παγώσεις! Έλα, μαζί μας!

Σνόουι: Θα σου δώσω και το αγαπημένο σου φτυάρι!

Τίτι: Καλά, εντάξει!

Άγκνες: Ωραία, ας ξεινήσουμε! Αν συνεργαστούμε, θα τελειώσουμε πιο γρήγορα. Πρέπει να απομακρύνουμε το χιόνι που έχει μαζευτεί μπροστά στον ναό, αν χαθεί η πρόσβαση στο ναό... Αλίμονο!

Θα χιονοπεινάσουμε!

Θα χιονολεμονοδιψάσουμε!

Πιάτα, ποτήρια καθαρά

θα ακουμπάμε αδειανά.

Μες στο ναό, τραπέζι ιερό,
Σαν τη βροχή φαί νερό πέφτει απ' τον ουρανό!

Πιείτε, Λάβετε, Φάγετε!

Αύριο ποιος ξέρει

τι μας περιμένει!

Χαλληλούια! Χαλληλουιά!

Δόξα στη Χιονόμπαλα που μας φροντίζει

μας ταΐζει, μας ποτίζει.

Χαλληλούια! Χαλληλουιά!

Σνόουι: Μακάρι να έβρεχε χιονολουκουμάδες! Πείνασα.

Άγκνες: Θα πάω μέσα να δω αν είναι έτοιμο το φαγητό.

Σνόουι: Ναι!

Άγκνες: Εσείς, όμως, μη σταματάτε, συνεχίστε με το καθάρισμα της στέγης.

Σνόουι: Εντάξει. Ότι πείτε, κυρία Άγκνες! Εσείς είστε η δασκάλα μας, η καλή μας η δασκάλα!

Τίτι: Ότι πείτε, κυρία Άγκνες! Εσείς είστε η δασκάλα μας, η καλή μας η δασκάλα!

Σνόουι: Μη κοροϊδεύεις. Δεν είναι-

Τίτι: Ευγενικό! Ευγενικό δεν είναι να καθαρίζω και εσύ να κάθεται και να με κοιτάς. Η στέγη θα καταρρεύσει. Τόσο πολύ χιόνι. Δεν θα αντέξει το βάρος. Θα σηκωθείς, επιτέλους, να με βοηθήσεις; Δεν φθάνω.

Σνόουι: Καλά, σηκώνομαι. Μη φωνάζεις.

Τίτι: Θα ανέβεις ή θα ανέβω. Διάλεξε.

Σνόουι: Εσύ, εσύ ανέβρα. Εγώ δεν μπορώ, φοβάμαι τα ύψη.

Τίτι: Πιο κει! Πρόσεχε λίγο. Θα με ρίξεις κάτω.

Σνόουι: Προσπαθώ, δεν είναι εύκολο.

Τίτι: Τι σου είπα, μη κουνιέσαι!

Σνόουι: Ωχ, όχι, δεν αντέχω, μου ρχεται να... Αφού!

Τίτι: Δεν μπορούσες να κρατηθείς;

Σνόουι: Αφού το ξέρεις, έχω αλλεργία στο χιόνι και εσύ, ούτε επίτηδες να το κανες, το πετάς συνέχεια πάνω μου.

Τίτι: Είναι δυνατόν ένας χιον-άνθρωπος να έχει αλλεργία στο χιόνι, ειτός και αν δεν είναι-

Σνόουι: Δεν με πιστεύεις;

Τίτι: Ναι, πως. Σειρά σου, Χιονομπαλά, αλλάζουμε θέσεις!

Σνόουι: Ωχ! Δεν μπορώ! Ζαλίζομαι!

Τίτι: Πολύ βαρύς, σαν το χιόνι πάνω στη στέγη, ούτε εγώ θα το αντέξω. Θα καταρρεύσω!

Σνόουι: Θέλω να κατέβω-

Τίτι: Περίμενε!

Σνόουι: Με πέταξες κάτω. Δεν είναι ευγενικό.

Τίτι: Δεν το κανα επίτηδες.

Σνόουι: Λες ψέματα.

Τίτι: Τι κάνεις, τώρα, κλαις; Όχι πάλι τα ίδια, παγωμένα παραμύθια! Εντάξει, σου ζητώ συγγνώμη, ευχαριστημένος; Όχι; Μα, τι ζητάς από μένα;

Σνόουι: Να είσαι ευγενικός.

Τίτι: Καλά, θα είμαι.

Σνόου: Δεν θα είσαι.

Σνόου: Θα είμαι! Έλα, τώρα, μη χρονοτριβούμε, όπου να ναι η κυρία Άγκνες, θα βγει. Δεν θα μας αφήσει να φάμε αν δεν τελειώσουμε τις δουλειές μας... Πεινάς, δεν πεινάς;

Σνόου: Ναι, ναι, πολύ.

Τίτι: Ωραία! Θα ανέβω εγώ πάνω. Εντάξει; Πάλι κουνιέσαι!

Σνόου: Η κοιλιά μου γουργουρίζει. Πότε θα φάμε;

Τίτι: Όταν θα είναι έτοιμο το φαγητό. Η κυρία Άγκνες θα μας ειδοποιήσει.

Σνόου: Αυτό δεν γίνεται. Η κυρία Άγκνες δεν είναι ρολόι. Εσύ είσαι το ρολόι και είναι δική σου δουλειά να μας ειδοποιήσεις.

Τίτι: ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΡΟΛΟΙ! Κάντο εσύ, ελεύθερα, δεν θα σε εμποδίσω! Εγώ μπορώ να κάνω τον χιονάνθρωπο. Εύκολο! Ότι και αν με ρωτούν ξέρω τι θα απαντώ. Φοβάμαι- Πεινάω - Δεν είναι ευγενικό.

Σνόου: Πανεύκολο! Και εγώ ξέρω τι θα λέω! Παγώνω- Δεν μπορώ.

Άγκνες: Πιο σιγά! Γιατί φωνάζετε; Θέλετε να σας ακούσει ο Χένρυ; Θα νομίζει ότι κάνετε διάλειμμα, και δεν είναι η ώρα, όποια και είναι αυτή!

Σνόου: Μην του το πείτε κυρία Άγκνες!

Τίτι: Σας παρακαλούμε!

Άγκνες: Εντάξει, αλλά μη σας ξανακιούσω! Και αυτά τα χάλια;! Εγώ, σας άφησα να καθαρίσετε και εσείς... Όπου να ναι θα έρθει ο Χένρυ ... Γρήγορα, πριν τα δει και-

Χένρυ: Κυρία Άγκνες! Που είστε; Σας ψάχνω.

Άγκνες: Πολύ αργά. Ήρθε!

ΕΙΚΟΝΑ 3

Άγκνες: Εδώ! Μπροστά στον ναό!

Χένρου: Τι συμβαίνει, κυρία Άγκνες; Ποιος ευθύνεται για αυτή την αιματοστασία;

Άγκνες: Η Χιονοθύελλα.

Χένρου: Αν δεν μπορείς να τους ελέγξεις.

Άγκνες: Όχι, μπορώ.

Χένρου: Το ξέρετε, ότι η ανικανότητα είναι κάτι που με εκνευρίζει φοβερά! Όλα πρέπει να περνούν από το αριστερό μου χέρι! Πόσα να αντέξει και αυτό, είναι βλέπετε και η απώλεια, το αδελφάκι του χάθηκε στον χιονοπόλεμο! Του λείπει φοβερά. Το χιόνι μας ξεγελάει. Στην αρχή είναι μαλακό, απαλό σαν χάδι και τρυφερό. Ξαφνικά σκληραίνει, γίνεται πάγος. Ξειόλλησε σαν το κλαδί ενός δέντρου. Δεν πρόλαβα.

Άγκνες: Σαν να το κατάπιε η Χιονόμπαλα! Μπορεί κάποια στιγμή να βρεθεί.

Χένρου: Δεν θα βρεθεί. Θυσιάστηκε! Μεγάλη ευθύνη για ένα χέρι η σωτηρία της Χιονόμπαλας!

Άγκνες: Για αυτό είμαι εδώ, δίπλα σας, για να μοιραζόμαστε την ευθύνη. Ότι δεν μπορείτε να κάνετε εσείς με το αριστερό σας χέρι το κάνω εγώ με το δεξί!

Χένρου: Ξέρω ότι μπορώ να υπολογίζω σε σας. Και εγώ σας νοιάζομαι, όμως, είστε η οικογένεια μου, και ότι κάνω το κάνω για το δικό σας το καλό. Δυστυχώς, ο δρόμος της τάξης και της καθαριότητας δεν είναι εύκολος, είναι δύσβατος. Εσείς, όμως, είμαι σίγουρος, θα καταφέρετε να ξεπεράσετε τα εμπόδια, αρκεί να μην υποκύψετε στον πειρασμό και την περιέργεια να γνωρίσετε τον έξω κόσμο. Η Χιονόμπαλα δεν συγχωρεί τους παραβάτες, και όσο και αν παρακαλέσετε, δεν θα σας αφήσει να επιστρέψετε.

Εσείς οι δύο, ελάτε μπροστά! Δεν είμαι δα και κανένας μπαμπούλας ή κανένα τέρας! Δεν υπάρχουν τέτοια στη Χιονόμπαλα. Αυτά θα τα βρείτε εκεί

έξω, στο σιοτάδι. Παραμονεύουν και όποιος βγαίνει ... Χραπ... τον αρπάζουν! Σε τυλίγουν με τα πλοιάμια τους, σε σπάνε σε χίλια κομμάτια... λάγνα, πονηρά, από τα κόνιαλα το μεδούλι σου ρουφάνε. Τα κεφάλια τους πετάγονται παντού, δεν χορταίνουν, τα δόντια τους δεν σταματάνε να μασάνε, αδηφάγα... μοχθηρά! Ευτυχώς, που εμείς δεν κινδυνεύουμε εδώ μέσα, είμαστε ασφαλείς. Η Χιονόμπαλα μας προστατεύει! Και θα σταματήσει μόνο αν σταματήσουμε να πιστεύουμε εμείς σε αυτήν. Δούναι και λαβείν! Για αυτό και δεν πρέπει να αφήσουμε τη φλόγα της πίστης μας να σβήσει μαζί με τη σόμπα. Δεν μας εγκατέλειψε. Δεν μας ξέχασε. Απλώς μας δοκιμάζει. Δεν πρέπει να την απογοητεύσουμε. Και για να ξεπεράσουμε και αυτή τη δοκιμασία, κάτοικοι της Χιονόμπαλας, ενωθείτε, πάρτε θέσεις, στοιχηθείτε! Έπαρση Σημαίας! Παρουσιάστε! Σκούπα, φαράσι, κουβάς! Και.. πάμε!

Το τραγούδι της πίστης

Είμαστε Χιονομπαλάδες!

Δεν γυρεύουμε μελάδες!

Εμπρός Μαρς! Τη σημαία μας! Πας! Εν Δυο! Προχωράς!

Εμπρός Μαρς! Μπροστά, δυνατά! Προχωράμε!

Μμπρρρ... κρύο! Δεν μασάμε! Και Πάμε:

Αδελφωμένοι και αγαπημένοι τον εχθρό θα πολεμήσουμε,

Μες στη Χιονόμπαλα ασφαλείς θα χιονοευτυχίσουμε!

Είμαστε Χιονομπαλάδες!

Πιο λευκοί και από αγελάδες!

Εμπρός Μαρς! Σκούπα! Κρατάς! Εν Δυο! Κουβαλάς!

Εμπρός Μαρς! Φαράσι Κουβάς! Κουβαλάμε!

Μμπρρρ... παγωνιά! Δεν σταματάμε! Και πάμε:

Αδελφωμένοι και αγαπημένοι τον εχθρό θα πολεμήσουμε,

Μες στη Χιονόμπαλα ασφαλείς θα χιονοευτυχίσουμε!

Χένρου: Επ' ώμου! Σιούπα! Φαράσι! Κουβάς! Δεν έδωσα ανάπαυση! Ο εχθρός δεν επαναπαύεται. Το ίδιο, όμως, και εμείς! Για αυτό, προσέξτε καλά, ο εχθρός μπορεί να βρισκείται ήδη ανάμεσα μας, να είναι ένας από εμάς, αλλά εμείς... Δεν μασάμε, προχωράμε, μπροστά, δυνατά και πάμε! Τα μάτια και τα αυτιά σας ανοιχτά! Αν δείτε ή ακούσετε κάτι ύποπτο, ή έστω ασυνήθιστο, να το αναφέρετε αμέσως. Η σιωπή είναι συνενοχή! Δεν χωρούν συναισθηματισμοί και φιλίες. Ο σκοπός είναι ιερός, το μέλλον της Χιονόμπαλας εξαρτάται από εμάς! Θα σας ξανακάνω, λοιπόν, την ερώτηση! Ποιος ευθύνεται για αυτή την ακαταστασία;

Τίτι: Ο Σνόου! Φτερνίστηκε.

Σνόου: Ναι, αλλά ο Τίτι έριχνε συνέχεια το χιόνι πάνω μου επίτηδες. Είμαι αλλεργικός, το-

Χένρου: Αρκετά! Γιατί μου είπατε ψέματα προηγουμένως;

Άγκνες: Δεν είπα ψέματα, η Χιονοθύελλα προκάλεσε πράγματι μεγάλη αναστάτωση.

Χένρου: Αρκετά! Μια δασιάλα αποτελεί πρότυπο για τους μαθητές της. Αν δεν είστε εσείς η ίδια καθαρή πως περιμένετε να είναι οι μαθητές σας; Πως πάνε τα μαθήματα; Έχουν διδαχθεί τον Δεκάλογο της Χιονόμπαλας;

Άγκνες: Έχουμε διακόψει για λίγο τα μαθήματα για να προλάβουμε τις δουλειές, αλλά ναι, φυσικά, τον έχουν διδαχθεί, είναι το πρώτο που διδάσκονται...

Χένρου: Υπέροχα! Τότε, ίσως, είναι μια καλή ευκαιρία για επανάληψη. Ξεκινήστε εσείς πρώτη, εκτός και αν δεν τον θυμάστε! Οι μαθητές σας και εγώ θα σας ακολουθήσουμε.

Άγκνες:

1. Ου βρωμίσεις! Να σαι καθαρός! Στην καθαριότητα είναι το φως!
2. Ου γκρινιάζεις! Μίλα γλυκά! Όμορφα και ευγενικά!
3. Ου τεμπελιάσεις! Τις δουλειές σου μη ξεχάσεις!
4. Ου φωνάζεις! Τη σιωπή της Χιονόμπαλας μη ταράξεις!
5. Ου βαρεθείς!
6. Ουκ ονειρευθείς! Φρόνιμός να σαι! Μακάριος και Ευτυχής!
7. Ου φανταστείς! Δεν υπάρχει κάτι καλύτερο μη το σκεφτείς!
8. Ουκ επιθυμήσεις κάτι άλλο, τα μάτια μη σου βγάλω!
9. Ου κοροϊδέψεις, ψέματα, μη πεις! Έξω δεν θέλεις να βρεθείς!
10. Τους κανόνες μη ξεχνάς, αν δεν θυμάσαι να ρωτάς!

Χένρου: Υπέροχα! Η δασκάλα σας έχει κάνει εξαιρετική δουλειά! Η Ανν! Που είναι η Ανν; Δεν την βλέπω. Την είδε κανείς σήμερα;

Σνόουι:: Εγώ, εγώ την είδα. Μου πε να σας ειδοποιήσω, ότι θα αργήσει, αλλά το ξέχασα.

Χένρου: Κύρια Άγκνες, ξέρατε ότι η Άνν έλειπε;!

Άγκνες: Ναι. Φυσικά.

Χένρου: Δεν το αναφέρατε όμως. Όλοι και όλα πρέπει να είναι στη θέση τους! Δεν δικαιολογείται καμία απουσία, και δεν είναι η πρώτη φορά! Δεν της είχατε αναθέσει κάποια εργασία;

Άγκνες: Ναι, είχε να καθαρίσει τη σάλα, όμως, δεν πειράζει-

Χένρου: Όχι, όχι, όχι! Αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί! Έχει και αυτή υποχρεώσεις, όπως όλοι μας. Δεν μπορεί να τις φορτώνει συνέχεια στους άλλους. Δεν είναι πια παιδί, πρέπει να μεγαλώσει! Η ζωή δεν είναι μόνο

διασκέδαση! Αυτά τα περί ευθυνών και υποχρεώσεων δεν είναι στην ύλη; Δεν πιστεύω να τους φουσκώνετε τα μυαλά με ιστορίες και παραμύθια για μικρά παιδιά; Αυτά είναι αηδίες!

Άγνες: Όχι, όχι... σίγουρα όχι. Τέτοια βιβλία δεν υπάρχουν, δεν έχουν γραφτεί ποτέ. Η Ανν, όμως, ναι, δεν είναι παιδί, είναι όμως μικρή. Δεν έχει βγάλει ακόμα τους φρονιμίτες.

Χένρου: Τι;! Και δεν το λέτε τόση ώρα, όποια και αν είναι αυτή; Αυτό είναι το πρόβλημα! Οι φρονιμίτες!

Το τραγούδι για τους φρονιμίτες

Φρο-νι-φρο-νι-φρο-νι-μιτες!

Για να γίνουν φρο-νι-φρο- -νι-φρο-νι-μα παιδιά!

Ανν, Αννούλα μας, Αννιώ, παιδί ήσουν, μα πάει καιρός!

Ψήλωσε σαν κυπαρίσσι, έγινε όμορφο κορίτσι!

Δόντια στο στόμα της φυτρώσαν και τα ούλα πως ματώσαν.

Στρατηλάτης, στρατηγός, θέλει να ναι αρχηγός!

Τις κουκλίτσες της διατάζει, μα καμιά της δεν της μοιάζει.

Είναι αργά Αννούλα, έλα, είσαι πια κοτζάμ κοπέλα!

Από το άλογο κατέβα! Τραγούδι a cappella!

Φρο-νι-φρο-νι-φρο-νι-μιτες!

Για να γίνουν φρο-νι-φρο- -νι-φρο-νι-μα παιδιά!

Άγνες: Και αν δεν είναι ακόμα έτοιμη; Μπορεί να τραυματιστεί. Τα παιδικά τραύματα δεν θεραπεύονται, μόνο κλείνουν. Σας παρακαλώ, καλύτερα να περιμένουμε να κατέβουν μόνοι τους.

Χένρου: Μίλα μου στον ενικό! Είναι για το καλό της! Και αυτή βασανίζεται, δεν την έχεις δει που κάνει συνέχεια κύκλους γύρω από την Χιονόμπαλα; Πουθενά δεν βρίσκει ησυχία, τίποτα δεν την ευχαριστεί, είναι δυστυχισμένη! Νομίζεις ότι δεν έχω καταλάβει τι ψάχνει να βρει; Θέλει να δραπετεύσει. Ο έξω κόσμος της έχει γίνει εμμονή. Ανησυχώ για αυτήν, θα πάθει μεγάλο κακό αν... Με τους φρονιμίτες θα μπει το μυαλό στη θέση του, θα φρονιμέψει. Δεν θες να ξαναβρεί την ευτυχία;

Άγκνες: Η Ανν δεν θα το έκανε ποτέ αυτό. Δεν θα μας εγκατέλειπε.

Τίτι: Τι τρομερό! Τι φοβερό!

Χένρου: Δεν φαίνεται στα καλά του αυτός. Η κατάσταση του χειροτερεύει. Καμία χρησιμότητα, ντεκόρ!

Άγκνες: Μη το λες αυτό. Έχει κάνει πρόοδο. Αλήθεια, νωρίτερα, όποιο και αν είναι αυτό, οι δείκτες του μετακινήθηκαν.

Χένρου: Δεν βλέπω καμιά διαφορά.

Σνόουι: Μετά επέστρεψαν στην αρχική τους θέση.

Άγκνες: Πάω να δω το φαγητό.

Χένρου: Ανάποδα στην φορά του ρολογιού! Κακό σημάδι! Που είναι η Ανν; *(προς τον Σνόουι)* Τι σου είπε;

Σνόουι: Δεν θα αργήσω. Αυτό μόνο.

Τίτι: Είναι ο χρόνος οδηγός, στρίβει όπισθεν και μπρος...

Χένρου: Πάρτε τον από μπροστά μου. Με εννευρίζει! Δεν φαίνεται πουθενά... Που μπορεί να πήγε με τέτοια κακοκαιρία;

Σνόουι: Σίγουρα, όχι μακριά.

Χένρου: Θα την βλέπαμε.

(Η Άγκνες βγαίνει από τον ναό.)

Άγκνες: Ωρα για φαγητό! Τιτι, Σνόουι, πάμε να φέρουμε τα πιάτα. *(Μπαίνουν στον ναό)*

Χένρου: Αν ήμαστε όλοι σαν την Ανν ο κόσμος μας δεν θα υπήρχε καν! *(μονολογεί)*

Άγκνες: Πρώτη φορά αργεί τόσο πολύ! Λέτε να της έχει συμβεί τίποτα; Σνόουι, αλήθεια, την είδες;

Σνόουι: Ναι... Γιατί να πω ψέματα;

Τίτι: Πα πα πάγος και χιονιάς και φυσάει ο βοριάς...

Σνόουι: Σύνελθε, σε παρακαλώ! Με φοβίζεις...

Τίτι: Φοβάμαι, φοβερός, φόβος, είμαι ο άλλος μου εαυτός. Καλός, κακός, όταν ξύπνησα όλα ήταν αλλιώς.

Άγκνες: Άσ' τον αυτόν! Θα ασχοληθούμε μαζί του αργότερα, όποιο και αν είναι αυτό. Πάμε έξω! Δεν μπορούμε να αφήσουμε τον Χένρου να περιμένει.

(Βγαίνουν από τον ναό κουβαλώντας τους δίσκους με τους χιονολουκουμάδες και τις χιονολεμονάδες. Κάθονται στο τραπέζι. Η Άγκνες σερβίρει πρώτα στον Χένρου και μετά στους υπόλοιπους)

Χένρου: Μα τι ευχάριστη έκπληξη! Χιονολουκουμάδες! Ποιος θέλει να πει προσευχή; Σνόουι;

Σνόουι: Ναι... Σε αυτούς τους δύσκολους θελλοχιονισμένους καιρούς, Χιονόμπαλα σε ευχαριστούμε. Για όσα μας προσφέρεις, εμείς πάντα θα σε ευγνωμονούμε! Κράτα τον έξω κόσμο μακριά, στην καρδιά σου φύλαξε μας και καλά προστάτευσε μας! Θα φάμε και θα πιούμε, αλλά δεν θα ξεχαστούμε! Πιάτα, ποτήρια, καθαρά, για τα φρόνιμα παιδιά!

Χένρου: Υπέροχα! Μπράβο, Σνόουι! Μας συγκίνησες πραγματικά! Έτσι, δεν είναι Άγκνες;

Άγκνες: Ναι, πολύ όμορφη προσευχή!

Χένρου: Ας φάμε λοιπόν.

EIKONA 4

(Η Ανν περιπλανιέται ακόμα έξω από τη Χιονόμπαλα)

Ανν: Σίγουρα, θα αναρωτιέστε τι κάνω ακόμα εδώ έξω. Η αλήθεια είναι ότι δυσκολεύομαι να επιστρέψω... τα πόδια μου δεν συνεργάζονται.. την εντολή λένε την δίνει το κεφάλι... Εμπρός καλά μου πόδια, πάμε! Τίποτα! Πεισματάρικα πόδια! Νομίζω πως σας εξήγησα, δεν μπορώ να κάνω αλλιώς, δεν μπορώ να τους αφήσω εκεί μέσα, δεν το καταλαβαίνετε; Θα ξεπαγιάσουν. Τίποτα! Που με πάτε; Σταματήστε! Μα καλά δε νοιάζεστε για κανέναν άλλον; Μόνο οι πατούσες σας σας ενδιαφέρουν; Και εγώ δεν θέλω. Το ξέρω, είναι δύσκολο να αποχωριστείτε τα καινούρια σας παπούτσια, οι παλιές σας μπότες δεν ήταν τόσο όμορφες, αλλά το υπόσχομαι, θα ξαναεπιστρέψουμε, είναι μόνο για λίγο! Σας ευχαριστώ! Πόσο χαίρομαι που αλλάξατε γνώμη. Διαφορετικά θα έπρεπε να βρω ένα άλλο ζευγάρι πόδια. Αστειεύομαι. Δεν μπορώ χωρίς εσάς! Ναι! Είναι τόσο όμορφα να ζει κανείς εδώ έξω!

Το τραγούδι για τον έξω κόσμο

Δράκοντες, τέρατα, στου έξω κόσμου τα πέρατα.

Κουρνιαάζουν, ουρλιάζουν, πως με τρομάζουν!

Μες στο σιοτάδι παραμονεύουν, παρα-μονεύουν.

Βήμα βήμα. Σταματώ.

Έτσι είπε ο Χένρου, ο σοφός, ένας από αυτούς, πως κατάπие το φως!

Προχωρώ.

Έξω ο κόσμος δεν είναι τρομακτικός! Υπάρχει φως!

Σχήματα, χιλιάδες χρώματα, και αρώματα.

Γέλια, χαρές, πανηγύρια, γιορτές και χοροί, και ζεστό ψωμί!

Ζαχαρωτά, σοκολάτα, όχι μόνο βανίλια, και παγωτά!

Φιλιά, αγκαλιές, μπουιέτα λουλούδια και τέσσερις εποχές!

Περίεργα, διαφορετικά, φαστ φουντ και αναψυκτικά!

Δεν είναι στην τάξη η ομορφιά, ούτε η καθαριότητα είν' η μισή αρχοντιά!

Υπάρχουν και άλλα στη ζωή! Λούνα Παρκ, Χαμόγελα και Μουσική!

Χορεύω! Χόρευε! Χανόμαστε! Χωρίς αύριο, εξαφανιζόμαστε!

Ανν: Ωχ! Ήρθε η ώρα. Θάρρος, Ανν! Να χεις θάρρος! Μπορείς! Όχι, δεν μπορώ! Η Χιονόμπαλα μου φαίνεται μικρότερη από πριν! (Η Ανν επιστρέφει στη Χιονόμπαλα μέσα από το μπουρί της σόμπας) Αυτό ήταν!... Μπαίνω... Εκεί είναι όλοι μαζί, τους βλέπω, μπροστά στο ναό. Ελπίζω ο Χένρυ να μην έχει καταλάβει ότι έλειπα. Δεν είμαι έτοιμη να τον αντιμετωπίσω...

EIKONA 5

Σνόουι: Ανν! Πάνω στην ώρα για τους χιονολουκουμάδες.

Ανν: Δεν πεινάω!

Σνόουι: Μα είναι πολύ νόστιμοι και τραγανοί τραγανοί, όπως ακριβώς σου αρέσουν.

Ανν: Καλέ μου Σνόουι, δεν θέλω. Μπορείς να φας και τη δική μου μερίδα, εκτός και αν δεν μου κρατήσατε φαγητό.

Σνόουι: Ανν, ξέχασα να τους πω ότι θα αργήσεις. Το θυμήθηκε μετά όταν-

Χένρυ: Δεν αποφασίζεις εσύ, Ανν, σε ποιόν θα δώσεις τη μερίδα σου.

Ανν: Μα δεν είναι δική μου η μερίδα για να μπορώ να αποφασίσω; Ακόμα και έτσι δεν είναι δα και τόσο σημαντικό!

Χένρου: Δεν είναι δα και τόσο σημαντικό! Βγάζει και γλώσσα από πάνω! Τα βλέπετε κυρία Άγκνες, μεγάλο προσόν η φρονιμάδα! Το ίδιο και οι καλοί τρόποι, αλλά από ότι φαίνεται η μαθήτριά σας έχει χάσει πολλά μαθήματα. Για αυτό, ίσως θα πρέπει να την βοηθήσετε, να την ενισχύσετε με κάποιον τρόπο.

Σνόουι: Εγώ τι να κάνω; Να τους φάω;

Χένρου: Οχι!

Ανν: Ναι!

Σνόουι: Καλά... δεν... Τους τρώω!

Χένρου: Δεν ήσουν στη θέση σου. Που είχες πάει;

Ανν: Εδώ, που αλλού;

Χένρου: Άργησες.

Ανν: Δεν κατάλαβα πως πέρασε η ώρα, αν άργησα, το ρολόι δεν λειτουργεί, μπορεί να ήρθα και στην ώρα μου, δεν ξέρω.

Χένρου: Η στολή σου είναι βρώμικη. Έπαιζες πάλι; Μα τι θα γίνει με σένα, πότε θα μεγαλώσεις; Νομίζω ότι ήμουν παραπάνω επιεικής από όσο έπρεπε μαζί σου, αλλά αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί. Τα σιαλιά έχουν παγώσει. Δεν θα είναι εύκολο να καθαριστούν. Δεν μιλάς; Κυρία Άγκνες, η υπομονή μου εξαντλείται!

Άγκνες: Χένρου-

Χένρου: Μάλλον ο ενικός δεν βοηθάει. Καλύτερα να επανέλθουμε στον πληθυντικό. Μπορεί να σας βοηθήσει να θυμηθείτε ποια είναι η θέση σας εδώ μέσα.

Άγκνες: Φυσικά, όπως επιθυμείτε. Νύχτα ή μέρα δεν είμαι σίγουρη, ούτε έχει σημασία, είμαστε, όμως, όλοι πολύ κουρασμένοι. Θα πρότεινα, λοιπόν, να πάμε να ξεκουραστούμε.

Χένρυ: Δεν θα διαφωνήσω. Δεν θυμάμαι πότε κοιμηθήκαμε τελευταία φορά. Κοιμηθείτε!

(Η κυρία Άγκνες τους τραγουδά. Μετά ξαπλώνει και αυτή μαζί τους)

Το νανούρισμα του χιονιού

Χιόνι, χιόνι, χιόνι, χιόνι, και το πάτωμα παγώνει,
Για να κλείσουν τα ματάκια, τα μεγάλα τα παιδάκια.
Χιόνι, χιόνι, χιόνι, χιόνι, στο όνειρο τους δεν νυχτώνει,
Μέρα είναι και έχει ζέστη, και της ζάχαρης τη γεύση.
Χιόνι, χιόνι, χιόνι, χιόνι, και ο ύπνος τους ναριώνει,
κοντά στη σόμπα τους ξαπλώνουν, και τα πόδια τους απλώνουν.
Χιόνι, χιόνι, χιόνι, χιόνι, είναι ωραίο, μα τελειώνει,
και η φωτιά θα σβήσει, και η Χιονόμπαλα μέσα θα τους πνίξει.

ΕΙΚΟΝΑ 6

(Ο Σνόουι σηκώνεται και πάει στην Ανν.)

Σνόουι: Ανν! Κοιμάσαι;

Ανν: Δεν μπορώ! Το ήξερες ότι οι κανονικοί χιονάνθρωποι έχουν καρτότο αντί για μύτη;

Σνόουι: Αποκλείεται!

Ανν: Αλήθεια! Και κλαδιά αντί για χέρια, και ένα κασκόλ στο λαιμό.... Τώρα που σε παρατηρώ εσύ δεν μοιάζεις καθόλου με κανονικό χιονάνθρωπο!

Σνόουι: Είμαι!

Ανν: Χιονάνθρωπος ή κανονικός;

Σνόου: Χιονάνθρωπος!

Ανν: Μμμ... ναι, για να το λες.

Σνόου: Κ-α-ν-ο-ν-ι-κ-ός! Πρώτη φορά ακούω αυτή τη λέξη. Τι σημαίνει;

Ανν: Δεν είμαι σίγουρη... Υποθέτω, όμως, ότι για να 'σαι χιονάνθρωπος δεν αρκεί να είσαι αλλά και να μοιάζεις με τους άλλους, να έχεις την ίδια μύτη, τα ίδια χέρια...

Σνόου: Μα πως θα ξέρω αν μοιάζω με τους άλλους; Δεν έχω δει ποτέ άλλον χιονάνθρωπο!

Ανν: Και τότε πως ξέρεις ότι είσαι;

Σνόου: Μου το είπε ο Χένρυ!

Ανν: Και στον Χένρυ ποιος το είπε;

Σνόου: Η Χιονόμπαλα! Του το είπε η Χιονόμπαλα!

Ανν: Της έχεις ακούσει εσύ ποτέ να μιλάει;

Σνόου: Όχι!

Ανν: Ούτε και εγώ!

Σνόου: Περίεργο! Δεν το είχα σκεφτεί ποτέ αυτό. Φαίνεσαι διαφορετική σήμερα, δεν σε έχω ξαναδεί ποτέ τόσο-

Ανν: Βρώμικη! Δεν είναι υπέροχο;! Να! Μύρισε! *(Βγάζει την κάλτσα της και τη φέρνει μπροστά στο πρόσωπο του για να τη μυρίσει.)*

Σνόου: Σταμάτα! Σε παρακαλώ! Δεν είναι παιχνίδι. Θα με λερώσεις!

Ανν: Δεν πιστεύω να θύμωσες Χιονομπαλούλη; Πλάκα έκανα.

Σνόου: Δεν καταλαβαίνω τι έχεις πάθει. Η Ανν που ξέρω δεν θα το έκανε ποτέ αυτό, να με κυνηγάει με μια βρώμικη κάλτσα, και εσύ τώρα που σε παρατηρώ

δεν μοιάζεις καθόλου με την κανονική Ανν! Που την βρήκες αυτή τη στολή; Είναι δική της! Βγάλ' την! Την λέρωσες! Θα πρέπει να την καθαρίσω!

Ανν: Εγώ είμαι η Ανν! Νόμιζα ότι θα το έβρισες αστείο. Δεν ήθελα να σε προσβάλλω. Εμείς οι δύο είμαστε φίλοι, δεν είμαστε;!

Σνόουι: Ναι *(κλαίει)*

Ανν: Συγγνώμη! Σε παρακαλώ, μη κλαις. Δεν μπορώ, θα κλάψω και εγώ. *(Κλαίει και εκείνη. Ο Σνόουι την αγκαλιάζει και της σκουπίζει τα δάκρυα.)*

Ανν: Βροχή! *(Ο Σνόουι με τα δάχτυλα του πιέζει προς τα πάνω τις άκρες των χειλιών της για να σχηματίσει ένα χαμόγελο)*

Σνόουι: Ουράνιο τόξο! *(Χαμογελάει και αυτός)*

(παύση)

Ανν: Η σόμπα δεν λειτουργεί. Χάλασε...

Σνόουι: Ναι, αυτό το ξέρω.

Ανν: Δεν ήταν ατύχημα.

Σνόουι: Τι;! Το ξέρουνε και άλλοι;

Ανν: Όχι, είσαι πρώτος που το μαθαίνει.

Σνόουι: Μη τους το πεις σε παρακαλώ.

Ανν: Αυτό δεν γίνεται. Για αυτό επέστρεψα στη Χιονόμπαλα. Για να τους πω την αλήθεια για τον έξω κόσμο. Ο Χένρυ δεν είχε δίκιο, δεν είναι καθόλου τρομακτικός, υπάρχει το σκοτάδι αλλά και πολύ φως, είναι πολύχρωμος ... Γιατί με κοιτάς έτσι; Δεν με πιστεύεις! Έχεις δίκιο. Ούτε εγώ θα με πίστευα αν μου το έλεγαν, αν δεν το έβλεπα με τα ίδια μου τα μάτια. Μόνο αν βγεις έξω θα καταλάβεις...

Σνόουι: Και η σόμπα;

Ανν: Η σόμπα! Χωρίς τη σόμπα δεν θα τα είχα καταφέρει! Για μένα χάλασε! Για μένα! Προσπαθούσα να βρω έναν τρόπο για να δραπετεύσω από τη

Χιονόμπαλα, αλλά, κάθε φορά το ίδιο, κατέληγα μπροστά στον Ναό. Είχα απελπιστεί! Ήμουν έτοιμη να τα παρατήσω όταν άκουσα τη βουή μέσα από τη σόμπα. Με καλούσε! Δεν μπόρεσα να αντισταθώ! Άνοιξα την πόρτα και χώθηκα βαθιά μέσα στο σκοτάδι. Προχώρησα ...το πέραςμα γινόταν όλο και πιο στενό και εγώ ένιωθα να μικραίνω, να μικραίνω ... Φοβήθηκα ότι θα εξαφανιστώ. Σύρθηκα, τα νύχια μου μάτωσαν, αλλά η βουή δυνάμωνε, μου έδινε θάρρος. Μέσα από το μπουρί βρέθηκα έξω, κουρασμένη, αποκαμωμένη, σαν να κολυπούσα για ώρες. Η τρύπα έκλεισε πίσω μου, αλλά δεν με ένοιαζε... Ένας άλλος κόσμος, ο αληθινός, ήταν μπροστά μου...

Σνόουι: Όχι! Όχι! Εγώ φταίω!

Ανν: Όχι, δεν φταις εσύ, καλέ μου Σνόουι! Κανείς δεν φταίει. Ο έξω κόσμος περίμενε να τον ανακαλύψω! Και τον ανακάλυψα! Επιτέλους, υπάρχει λόγος να ζει κανείς!

Σνόουι: Η ομορφιά είναι γύρω σου, αρκεί μόνο να ανοίξεις τα μάτια σου για να τη δεις. Δεν χρειάζεται να την αναζητάς αλλού.

Ανν: Είσαι και εσύ σαν όλους τους άλλους που προτιμούν το ψέμα από την αληθινή ζωή. Δεν έχεις βαρεθεί όλο αυτό το χιόνι και την παγωνιά;

Σνόουι: Ξεχνάς ότι είμαι φτιαγμένος από χιόνι. Μόνο στη Χιονόμπαλα είμαι ασφαλής. Θα λιώσω αν βγω έξω.

Ανν: Αυτό δεν το ξέρεις! Και αν δεν είσαι; Η Χιονόμπαλα δεν σου είπε ότι είσαι χιονάνθρωπος! Σου αρέσει να φοράς συνέχεια αυτή την αδιάφορη λευκή στολή; Δεν θέλεις να φορέσεις άλλα χρώματα;

Σνόουι: Υπάρχουν και άλλα χρώματα;! Πως είναι;

Ανν: Μπλε, πράσινο, κίτρινο, κόκκινο, πορτοκαλί ... είναι δύσκολο να τα περιγράψω, πρέπει να τα δεις μόνος σου. Θα σου άρεσαν, όμως, πολύ. Είμαι σίγουρη. Έλα, μαζί μου. Ένας από τους λόγους που γύρισα ήσουν εσύ. Μου έλειπες, δεν μπορούσα να ζήσω μακριά σου.

Σνόουι: Δεν μπορώ, Ανν, δεν αντέχω να αποχωριστώ την Χιονόμπαλα. Εσύ είσαι πιο δυνατή, πάντα ήσουν.

Ανν: Μπορείς! Σε παρακαλώ. Άκουσε με, και εγώ έτσι ένιωθα, αδύναμη! Όταν έκλεισε η τρύπα πίσω μου σου είπα ψέματα πως δεν με ένοιαζε, με ένοιαζε, με ένοιαζε πάρα πολύ! Τρομοκρατήθηκα! Ξέρεις, πότε κατάφερα να κάνω τα πρώτα μου βήματα; Όταν σκέφτηκα εσένα, και όλες εκείνες τις όμορφες στιγμές που περάσαμε μαζί εδώ μέσα, τα παιχνίδια μας... εσύ μου έδωσες δύναμη! *(τον αγκαλιάζει και του τραγουδά)*

Το τραγούδι του Αν

Είμαι η Αν, με ένα νι, αγαπημένη λέξη το μπορεί
Αύριο μπορεί να αλλάξω, και άλλο όνομα να ψάξω
Μπορεί! Μπορεί! Μπορεί! Ανηφόρα Κατηφόρα!

Μια Λιακάδα και μια Μπόρα!

Όταν είμαστε μικροί, οι μεγάλοι είναι οι θεοί
Αποφασίζουν και διατάζουν, όλο μας φωνάζουν
Μας ζηλεύουν που πετάμε, και τα αστέρια μας μιλάνε

Είμαι η Αν, με ένα νι, αγαπημένη λέξη η επιλογή
Αύριο κάτι άλλο θα επιλέξω, την πλήξη δεν θα αντέξω
Μπορεί! Μπορεί! Μπορεί! Ανηφόρα Κατηφόρα!

Μια Λιακάδα και μια Μπόρα!

Σνόουι: Ανν, πρέπει να σου πω κάτι... Η σόμπα δεν χάλασε από μόνη της... εγώ, εγώ το έκανα, εγώ χάλασα τη σόμπα! Βρήκα το βιβλιαράκι με τις οδηγίες

χρήσεως και ανέβασα απότομα τη θερμοκρασία και Μπάνγκ! Μπάνγκ! Μεγάλο Μπάνγκ! (παύση) Δεν θα πεις κάτι;

Ανν: (ξεκαρδίζεται στα γέλια)

Σνόουι: Μη γελάς, σε παρακαλώ. Νιώθω πολύ άσχημα. Αν το μάθει ο Χένρυ...

Ανν: Κανείς δεν θα το μάθει γιατί κανείς δεν θα του το πει! Απίστευτο! Έχεις ακόμα αυτό το βιβλιαράκι με τις οδηγίες χρήσεως; Έχω μια ιδέα!

Σνόουι: Ναι, το έχω συνέχεια πάνω μου αλλά ο Χένρυ το ψάχνει, το ψάχνει παντού. Ο Τίκι νομίζω με υποπτεύεται.

Ανν: Ηρέμησε, δεν θα αφήσω τίποτα να σου συμβεί. Μου το δίνεις, σε παρακαλώ; Για λίγο. Θα στο ξαναδώσω αμέσως, θέλω να διαβάσω κάτι...

Σνόουι: Ορίστε.

Ανν: Περιεχόμενα... Οδηγίες εγκατάστασης... Λειτουργία... Σε περίπτωση βλάβης... Α! Να! Πως να επισκευάσετε τη σόμπα.... Πατήστε το κουμπί για επανεκκίνηση της συσκευής ... Πιέστε το μοχλό σας δεξιά προς τα κάτω... η ένδειξη της λυχνίας πρέπει να είναι τώρα αναμμένη... ρυθμίστε τη θερμοκρασία... να μην υπερβαίνει τους 0° Βαθμούς Κελσίου! Μμμμ πολύ ενδιαφέρον!

Σνόουι: Δεν πιστεύω να σκέφτεσαι να επισκευάσεις τη σόμπα;!

Ανν: Φυσικά, και το σκέφτομαι! Αν τα καταφέρω, πάει, τα βάσανα μας τέλειωσαν! Το μόνο που μένει είναι να ανεβάσουμε τη θερμοκρασία και μετά... θα είμαστε ελεύθεροι να ονειρευτούμε, ελεύθεροι να ζήσουμε εμείς για μας! Μόνο με το πάτημα ενός κουμπιού και η Χιονόμπαλα θα αρχίσει να λιώνει ...

Σνόουι: Και ο Σνόουι δεν γλυτώνει!

Το τραγούδι του Σνόουι

Άνθρωπος είμαι από χιόνι,
έξω ο Σνόουι δεν γλυτώνει.

Χέρια έχω για κλαδιά,
να τα απλώνω μακριά.

Μάτια Μύτη για καρτότο,
βελανίδια ή φαγκότο.

Χωρίς ρίγες ή πολύχρωμο κασκόλ
τραγουδάω στο κλειδί του Σολ.

Δεν είμαι άνθρωπος! Είμαι χιονάνθρωπος!

Στη Χιονόμπαλα επιλέγω να μείνω! Εδώ!

Είμαι καλά! Ο έξω κόσμος δεν φτιάχτηκε για μας!

Αχ! Αν ή Ανν, χωρίς εσένα δεν ξέρω πώς να συνεχίσω καν!

Ανν: Ησύχασε, εντάξει, δεν θα την επισκευάσω. Πάρε πίσω το βιβλιαράκι. Άρα, δεν μου μένει τίποτα άλλο παρά να τους πω την αλήθεια για τον έξω κόσμο και ας αποφασίσουν μόνοι τους, όποιος θέλει ας με ακολουθήσει. Αλλά ακόμα και αν δεν θέλει κανείς, εγώ θα φύγω, μόνη μου. Το αποφάσισα! Και δεν θα επιστρέψω ποτέ ξανά...

Σνόουι: Δεν το εννοείς, δεν θα με εγκαταλείψεις.

Ανν: Δεν θέλω, δεν είναι εύκολο.

Σνόουι: Εύπησαν! Μη τους το πεις! Θα σου κάνουν κακό. Σε ικετεύω.

Ανν: Να προσέχεις.

ΕΙΚΟΝΑ 7

Ανν: Έγινε κάτι και πρέπει να το μάθετε.

Χένρου: Ακούγεται σοβαρό.

Άγκνες: Δεν μπορείς να την πάρεις στα σοβαρά. Τα μικρά παιδιά είναι παρορμητικά, μιλάνε χωρίς να σιεφτούν. Τους έχω πει τόσες φορές να βουτάνε την γλώσσα στο μυαλό πριν μιλήσουν, αλλά τίποτα, δεν με ακούνε.

Ανν: Για αυτό και λένε πάντα την αλήθεια! Η ζωή στη Χιονόμπαλα είναι μια ψευδαισθηση! Μια μπάλα από χιόνι και τίποτα παραπάνω! Ο έξω κόσμος είναι ο αληθινός. Ζείτε μέσα στο ψέμα, εσείς οι ίδιοι είστε ψεύτικοι, δεν υπάρχουν πραγματικά, και εγώ ήμουν ψεύτικη, δεν υπήρχα. Μόνο αν βγείτε εκεί έξω θα ανακαλύψετε τον πραγματικό σας εαυτό. Εγώ τον βρήκα, με λένε Αν με ένα νι όχι δύο. Δεν θέλετε και εσείς να βρείτε το πραγματικό σας όνομα; Ελάτε, λοιπόν, τι περιμένετε, ακολουθήστε με-

Χένρου: Πιάστε την!

Άγκνες: Ένα μικρό κορίτσι είναι. Δεν ξέρει τι λέει.

Σνόουι: Μας κάνει πλάκα. Πες τους! Πες τους Ανν, ότι μας κάνεις πλάκα!

Τίτι: Χιόνι, χιόνι, χιόνι, χιόνι και το αίμα της παγώνει...

Ανν: Μη με πλησιάζετε! Αν δεν θέλετε να έρθετε μαζί μου αφήστε με τουλάχιστον να φύγω. Δεν θα επέστρεφα. Για σας το έκανα. Ήθελα μόνο να σας βοηθήσω να δείτε την αλήθεια!

Χένρου: Τα εργαλεία! Σκοινί!

Ανν: Τι κάνετε; Σας παρακαλώ... Μη! Γιατί με δένετε; Τι είναι αυτά; Τι τα θέλετε τα εργαλεία; Τι θα μου κάνετε; Σταματήστε! Κυρία, Άγκνες! Πείτε τους να σταματήσουν! Βοηθήστε με! Σνόουι! Τίτι!

Τίτι: Τίτι Τίτι Τίτι Τίτι μες στα μάτια της η φρίκη...

Χένρου: Κυρία Άγκνες, κρατήστε της το κεφάλι! Και κάποιος τον πάγο, χρειάζεται, σταματάει την αιμορραγία. *(Ο Τίκι τον φέρνει)*

Ανν: Δεν θα το ξανακάνω, το ορκίζομαι στη Χιονόμπαλα, δεν θα ξαναβγώ έξω ... Όχι, όχι, είπα ψέματα, ψέματα Δεν βγήκα ποτέ έξω. Δεν τα κατάφερα. Σας κορόιδεψα, έκανα πλάκα. Αφήστε με να φύγω!

Χένρου: Ηρέμησε, δεν θα σου κάνουμε κακό. Είμαστε εδώ για να σε βοηθήσουμε. Δεν φταις εσύ, το ξέρουμε, για όλα φταίνε αυτοί, οι φρονιμίτες, έπρεπε να είχαν κατέβει. Στην ηλικία σου δεν είναι φυσιολογικό. Δεν υπάρχει λόγος να αντιστέκεσαι, άνοιξε το στόμα, έλα, θα τελειώσουμε πολύ γρήγορα, δεν θα καταλάβεις τίποτα.

Άγκνες: Έβαλε μυαλό. Δεν ακούς; Μετάνιωσε, μήπως να το αναβάλλουμε.

Χένρου: Τους βλέπω! Οι φρονιμίτες της έχουν εγκλωβιστεί μέσα στα ούλα ... Θα κάνουμε μια τομή εδώ και εδώ. Κρατήστε της το στόμα ανοιχτό.... Μη κλείνεις! Άνοιξε, και άλλο! Νυστέρη! Τι κάθεσαι και χαζεύεις; *(προς τον Σνόου)* Βοήθησε με. Τανάλια! *(του τη δίνει ο Τίκι)*

Χένρου: Άγκνες! Δεν μπορώ με το αριστερό! Παρ' την εσύ. Τράβα τον! Τώρα πιο δυνατά...

Άγκνες: Δεν μπορώ! Δεν μπορώ να το κάνω.

Χένρου: Άχρηστη! Δώσ' την εδώ! Καθάρισε μου μόνο την περιοχή για να μπορώ να τον τραβήξω... Να ο ένας. Κατέβηκε στη θέση του. Και τώρα ο άλλος. Πάλι αιμορραγεί. Πάγος, πάγος, που είναι ο πάγος; *(του τη δίνει ο Τίκι)*

Τίκι: Μέσα στο στόμα της φυτρώνει, λουλούδι ο πόνος της, ματώνει...

Σνόουι: Δεν είμαι δυνατός. Ανν! Συγνώμη...

Χένρου: Να τος και ο άλλος. Υπέροχα! Όλα πήγαν καλά! Οι φρονιμίτες είναι στη θέση τους και η τάξη στην Χιονόμπαλα αποκαταστάθηκε!

Σνόουι: Η Ανν λιποθύμησε!

Άγκνες: Ανν!

Χένρου: Δεν είναι τίποτα. Μην κάνετε έτσι. Πηγαίνετε την μέσα στο Ναό! Θα συνέλθει. *(μένει μόνος)* Παγωνιά! Πρέπει να δούμε τι θα κάνουμε και με τη σόμπα, τώρα πού πήραμε φόρα... να την αποικαταστήσουμε και αυτή!

EIKONA 8

(Μετά από λίγο καιρό, όποιος και αν είναι αυτός... Η Ανν αναρρώνει ακόμα μέσα στο Ναό. Μαζί της είναι ο Σνόουι και ο Τίκι. Απ' έξω ο Χένρου και η Άγκνες συζητούν.)

Άγκνες: Κοιμάται! Ακόμα κοιμάται. Δεν έπρεπε να το αφήσω να συμβεί πάλι. Τα ίδια και με τον Τίκι...

Χένρου: Δεν φταίγαμε εμείς για τον Τίκι, ούτε και για την Ανν, εμείς εκτελούμε μόνο το θέλημα της Χιονόμπαλας, δεν λαμβάνουμε αποφάσεις. Εξάλλου ήταν ζήτημα χρόνου, τα γρανάζια του είχαν φθαρεί, θα χάλαγε έτσι και αλλιώς, και εκείνος ο ανατριχιαστικός θόρυβος...

Άγκνες: Δεν θυμάμαι να τον είχα ακούσει ποτέ.

Χένρου: Δεν με πιστεύετε;

Άγκνες: Δεν είπα αυτό. Σας πιστεύω. Πάντα σας ήμουν πιστή.

Χένρου: Είμαστε μόνοι, μπορούμε να μιλάμε στον ενικό.

Άγκνες: Όπως θέλεις. Ωστόσο, δεν νομίζω ότι ήταν καλή ιδέα να αντικαταστήσουμε τα γρανάζια του με πάγο.

Χένρου: Δεν είχαμε άλλη επιλογή.

Άγκνες: Μα δεν είναι πια αυτός που ήταν, ένα ρολόι, αλλά το παγωμένο πνεύμα του χρόνου!

Χένρου: Μα δεν καταλαβαίνεις, αυτό ακριβώς ήθελε η Χιονόμπαλα από εμάς, αυτή ήταν η αποστολή μας, να παγώσουμε τον χρόνο! Τα καταφέραμε! Θα

παραμείνουμε ίδιοι και απαράλλακτοι. Όλοι μαζί για πάντα μέσα στη Χιονόμπαλα!

Άγκνες: Εκτός από τον Τίτι. Είναι σαν να μην υπάρχει. Και τώρα η Άνν...

Χένρυ: Η Άνν είχε αρχίσει να φαντάζεται διάφορα... Ήταν επικίνδυνη! Είμαστε υπεύθυνοι για τις ζωές τους! Δεν μπορούμε να τους αφήσουμε στην τύχη τους. Την άκουσες! Η ζωή στη Χιονόμπαλα είναι μια ψευδαισθήση! Μια μπάλα από χιόνι και τίποτα παραπάνω! Ο έξω κόσμος είναι ο αληθινός! Δεν υπήρχε άλλη λύση, έπρεπε να την προστατεύσουμε. Αν δεν το κάναμε, σίγουρα θα επιχειρούσε να βγει πάλι έξω, και μπορεί να παρέσερνε και άλλους... Ελπίζω να μην πιστεψες και εσύ αυτές τις αηδίες; *(Πιάνει το χέρι της με δύναμη και το πιέζει)*

Άγκνες: Άφησε με...

Χένρυ: Δεν μου αρέσει όταν σουφρώνεις τα φρύδια! Καλύτερα να επανέλθουμε στον πληθυντικό! Από ότι φαίνεται οι απόψεις μας διίστανται, καλύτερα να κρατάμε τις αποστάσεις.

Άγκνες: Όπως, προτιμάτε, κύριε!

Χένρυ: *(την παρατηρεί)* Ομολογώ, πάντως ότι έκανα πολύ καλή δουλειά με το φόρεμα, δεν επιτρέπει καμία κίνηση από τους μηρούς έως τα γόνατα ... Αυτό που με δυσκόλεψε, όμως, περισσότερο ήταν τα παπούτσια, στις μπαλαρίνες αρέσει πολύ να περπατάνε στις μύτες, έπρεπε να βρω και εγώ έναν τρόπο, μια ειδική κατασκευή που να σε κρατάει κολλημένη κάτω στο έδαφος... Μου άρεσε πολύ να σε βλέπω να χορεύεις ανάμεσα στις χιονονιφάδες, σαν να πέταγες και εσύ μαζί τους, όμως, ήξερα ότι κάποια στιγμή θα θελήσεις να φύγεις, έπρεπε να βρω έναν τρόπο για να σε κρατήσω κοντά μου. Αλλά και η Χιονόμπαλα είχε ανάγκη από ένα πρότυπο, μια δασκάλα που να τους διδάξει τους θεμελιώδεις κανόνες για την τάξη και την καθαριότητα.

(Ο Σνόου και ο Τίτι βγαίνουν μέσα από τον ναό.)

Σνόου: Ξύπνησε!

Άγκνες: Είναι καλά;

Σνόου: Δεν ξέρω, μόλις άνοιξε τα μάτια της βγήκα να σας φωνάξω.

Άγκνες: Και την αφήσατε μόνη;

(Βγαίνει η Άνν)

Άγκνες: Άνν! Σηκώθηκες; Πόσο χαίρομαι που σε βλέπω!

Σνόου: Σίγουρα θα πεινάς; Εγώ πάντως όταν ξυπνάω πεινάω πάρα πολύ! Μια μερίδα χιονολουκουμάδες μου φτιάχνει πάντα τη διάθεση...

Τίτι: Χιονολουκουμάδες, δύο χιλιάδες λεμονάδες, στέγη, τροφή, νερό, θα έπρεπε να μου είναι αρκετό!

Άνν: Το αγαπημένο μου!

Σνόου: Τρέχω να φέρω!

Άγκνες: Μη την αφήνετε να στέκεται όρθια. Μια καρέκλα, Τίτι, μια καρέκλα για την Άνν...

Άνν: Όχι, είμαι καλά. Νιώθω ξεκούραστη .

Χένρου: Φαίνεσαι... ήρεμη. Είσαι καλά;

Άνν: Ναι! Είμαι πολύ καλά! Σας ευχαριστώ για το ενδιαφέρον!

Σνόου: Να και οι χιονολουκουμάδες!

Άγκνες: Λείπουν μερικοί!

Σνόου: Συγνώμη, δεν μπόρεσα να κρατηθώ!

Άνν: Δεν πειράζει. Είναι πολλοί, δεν νομίζω να μπορέσω να τους φάω όλους.

Άγκνες: Να φας όσους θες. Με την ησυχία σου. Εσύ, Σνόου, κάτσε με την Άνν για να την προσέχεις, και εμείς θα πάμε να συνεχίσουμε τις δουλειές που έχουμε αφήσει στη μέση.

Ανν: Θα έρθω και εγώ. Πρέπει να καθαρίσω τη σκάλα, δεν μπορεί οι άλλοι να φορτώνονται τις δικές μου δουλειές.

Άγκνες: Καλύτερα να μείνεις εδώ και να ξεκουραστείς, μέχρι να ανακτήσεις τις δυνάμεις σου.

Ανν: Σας παρακαλώ. Θέλω πολύ να βοηθήσω. Θα με αφήσετε;

Χένρυ: Εντάξει, κυρία Άγκνες, μην επιμένετε! Το κορίτσι θέλει να βοηθήσει. Είναι μεγάλη πια και μπορεί να αποφασίζει μόνη της.

Άγκνες: Ακολουθήστε με...

EIKONA 9

(Μετά από καιρό, όποιος και αν είναι αυτός. Η Ανν καθαρίζει τη σκάλα)

Σνόου: Άνν! Άνν! Δεν ακούς; Σε φωνάζω. *(Η Ανν συνεχίζει το καθάρισμα δίχως να του δίνει σημασία)* Δεν ήρθες για φαγητό. Σε ψάχναμε.

Ανν: Είχα πολύ δουλειά, ακόμα δεν έχω τελειώσει! Η Χιονόμπαλα με χρειάζεται!

Σνόου: Ένα μικρό διάλειμμα για φαγητό δεν νομίζω να την πειράζει.

Ανν: Δεν μπορώ να σταματήσω! Είναι πολύ βρώμικα.

Σνόου: Ανν, δεν ήρθα για αυτό... Ο Χένρυ βρήκε το βιβλιαράκι, το είχα κρύψει κάτω από τη σόμπα... Θα προσπαθήσει να την επισκευάσει! *(παύση)* Ανν, μ' ακούς; Δεν θα υπάρχει καμία διέξοδος. Δεν θα μπορέσει ποτέ κανείς να βγει έξω, να-

Ανν: Ας κάνει ότι θέλει. Δεν με νοιάζει!

Σνόου: Και η αληθινή ζωή;

Ανν: Όλα ήταν στη φαντασία μου!

Σνόου: Και οι χιονάνθρωποι με το καρότο για μύτη;

Ανν: Και αυτοί.

Σνόουι: Τελικά δεν υπάρχει λόγος να ζει κανείς! Καλύτερα να παγώσουν όλα... *(Πάει να φύγει, αλλά η Ανν τον σταματά)*

Ανν: Στάσου. Υπάρχει! Και δεν είναι ένας, είναι πολλοί... Μένει μόνο να τους ανακαλύψουμε...

Σνόουι: Ανν, φοβήθηκα ότι σε έχασα! Άλλαξες, δεν σε ένοιαζε τίποτα άλλο μετά από... ήθελες μόνο να καθαρίζεις το χιόνι, είμαι μεγάλη πια μου είπες. Μπορώ να τους δω; *(η Ανν ανοίγει το στόμα και του δείχνει τους φρονιμίτες της)* ... Ντρέπομαι, πόσο ντρέπομαι που δεν έκανα τίποτα για να τον σταματήσω. Καθόμουν σε μια άκρη και περίμενα να τελειώσει, δεν σε βοήθησα, δεν σε βοήθησα, θα με συγχωρέσεις ποτέ;

Ανν: Σε έχω ήδη συγχωρήσει Χιονομπαλούλη μου. Έχω ένα σχέδιο. Έλα μαζί μου.

EIKONA 10

(Ο Χένρυ και η Άγκνες βρίσκονται μέσα στον ναό. Ο Τίμι είναι θαμμένος στο χιόνι.)

Ανν: Που είναι ο Χένρυ;

Τίμι: Ανηφόρα κατηφόρα, μια λιανάδα και μια μπόρα!

Σνόουι: Δεν τον βλέπω πουθενά. Πρέπει να βρίσκεται μέσα στον ναό.

Ανν: Πρέπει να βιαστούμε. Θα είναι δύσκολο να επισκευάσουμε τη σόμπα χωρίς οδηγίες.

Σνόουι: Δεν θα χρειαστεί. Πριν βρει ο Χένρυ το βιβλιαράκι είχα προλάβει να σκίσω τη σελίδα με τις οδηγίες, φαντάστηκα ότι θα τις χρειαστούμε.

Ανν: Μπράβο, Χιονομπαλούλη μου! Είδες; Τελικά, είσαι πιο δυνατός από όσο νομίζεις.

Ανν: Πάμε στη σόμπα. Τι λένε οι οδηγίες;

Σνόου: Τραβήξτε τον μοχλό προς τα δεξιά.

Ανν: Κάνει θόρυβο. Ξεκίνησε να λειτουργεί! Το λαμπάκι του θερμοστάτη είναι κλειστό όμως. Άναψε! Πως ανεβαίνει η θερμοκρασία;

Σνόου: Ένα κουμπί. Να! Έχει ένα σχεδιάγραμμα, είναι το 3.

Ανν: Δεν το βλέπω. Σε ποιο σημείο το δείχνει.

Σνόου: Δεν ξέρω. Εδώ τελειώνει η σελίδα.

Ανν: Ωωωω. Ψάξε τη σόμπα από κάτω. Εγώ θα πάω στο πλάι.

Σνόου: Τίποτα από κάτω.

Ανν: Και στο πλάι... τίποτα. Πάω και από την άλλη. Το βρήκα!

Σνόου: Πάτα το!

Ανν: Το πατάω.

Σνόου: Δεν γίνεται τίποτα. Πάτα το ξανά.

Ανν: Δυνάμωσε η φωτιά;

Σνόου: Ναι!

Ανν: Δεν πατιέται άλλο. Και τώρα κάτι πρέπει να κάνουμε και με τον μοχλό.

Σνόου: Κοίτα τις φλόγες, πετάγονται... Τι χρώμα έχουν;

Ανν: Κόκκινες. Πήγαινε πιο πίσω. Μπορεί να...

Σνόου: Δεν πειράζει, Άνν... Όμορφο χρώμα!

Ανν: Σνόουι...

Τίτι: Στρατιωτάκια εμπρός, βαδίζουν, προχωράνε, ποτέ δεν σταματάνε, τη φωτιά δεν λογαριάζουνε και πάνε! Φωτιά!!! Φωτιά!!! Φωτιά!!!

Ανν: Θα μας ακούσουν. Να σπάσουμε το μοχλό, διαφορετικά θα την σβήσουν.

Σνόου: Έσπασε! Κανείς δεν θα μας σταματήσει τώρα.

Ανν: Το χιόνι αρχίζει και λιώνει. Υπέροχα!

Τίτι: Λιώνει λιώνει λιώνει λιώνει είναι κρίμα μα τελιώνει και ο Χένρυ θα θυμώσει και την Άγκνες θα μαλώσει...

EΙΚΟΝΑ 11

(Η Άγκνες και ο Χένρυ βγαίνουν από τον ναό)

Χένρυ: Τι φασαρία είναι αυτή; Και τι ζέστη! Η σόμπα;! Μα πώς; Ποιός την επισκεύασε; Δεν είναι δυνατόν!

Άγκνες: Κάτι δεν πάει καλά... Η φωτιά είναι πολύ δυνατή!

Χένρυ: Η οροφή της Χιονόμπαλας στάζει, λιώνει και ο ναός. Κάντε κάτι! Εσύ! Εσύ το έκανες αυτό; Τα κατέστρεψες όλα! *(Τραβολογεί την Άνν και την πιάνει από το λαιμό. Η Άγκνες και ο Σνόουι προσπαθούν να την ελευθερώσουν)*

Άγκνες: Άφησε την! Δεν θα σε αφήσω να της κάνεις άλλο κακό.

Χένρυ: Τα τοιχώματα υποχωρούν! Προσέξτε!

Σνόουι: Ανν! Ανν! Η Ανν έπεσε κάτω, δεν είναι καλά, βοηθήστε την.

Άγκνες: Ανν! Τι σου συμβαίνει. Μιλά μας.

Ανν: Δεν μπορώ να κουνήσω τα πόδια μου... τα χέρια μου...

Σνόουι: Λιώνει! Τα πόδια της έλιωσαν. Κάντε κάτι.

Τίτι: Τίτι Τακ! Τίτι Τακ! Κάποιος μένει, κάποιος φεύγει, από το παγωμένο πνεύμα του χρόνου κανείς δεν ξεφεύγει.

Χένρυ: Οι δείκτες του Τίτι ξεκόλλησαν!

Άγκνες: Ανν, κοριτσάκι μου...

Ανν: Μη... στενοχωριέστε... είμαι... χαρούμενη.... τα κατάφερα.... σας... βοή..θη..σα...να... δεί...τε.... την... α..λή...θεια... υ...πά...ρχει.. ο...μο...ρφιά... ε...δώ.. έ...ξω...

Σνόου: Ανν! Ανν! Σε παρακαλώ, μη με αφήνεις.

Άγκνες: Έλιωσε...

Χένρου: Η Χιονόμπαλα την κάλεσε κοντά της. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα για αυτόν. Θέλει μήπως κάποιος να πει δυο λόγια για να την αποχαιρετήσει.

Σνόου: Δεν θα ξεχάσω ποτέ το γέλιο της. Της άρεσαν πολύ τα αστεία, συνέχεια μας έκανε πλάκες.

Τίτι: Και τα τραγούδια!

Σνόου: Ναι! Αν ήταν εδώ σίγουρα θα μας έλεγε ένα για να μας φτιάξει τη διάθεση. Δεν θα ήθελε να μας βλέπει έτσι λυπημένους.

Άγκνες: Όλους τους αγαπούσε. Ήταν πολύ καλό παιδί.

Χένρου: Αιώνια της η μνήμη! Ας πούμε, λοιπόν, όλοι μαζί, ένα τραγούδι και να το αφιερώσουμε στη μνήμη της!

Άγκνες: Νομίζω, αυτό θα το ήθελε και η ίδια. Όχι, άλλα κλάματα!

Σνόου: Στη μνήμη της Ανν!

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ: Στη μνήμη της Ανν!

Το τραγούδι στη μνήμη της Ανν

Το ρολόι χτυπά! Τι αν και ο χρόνος περνά. Πίσω δεν ξαναγυρνά!

Adios! Αυτή ήταν η ιστορία μας παιδιά! Ξεχάστε τη Χιονόμπαλα!

Μπροστά... Έτσι μεγαλώνουν τα μωρά! Μπουσουλάνε! Στράτα στρατούλα,
και χεράκι! Περπατάνε, πέφτουν, χτυπάνε, ξανασηκώνονται, τρέχουνε και πάνε!

Γιούπι Γεια Γεια, Γιούπι Γιούπι Γεια! Όλα λιώσαν! Γιούπι Γεια Γεια, Γιούπι
Γιούπι Γεια! Τα όνειρα μας φθηνά τη γλυτώσαν!

Adiamos! Ένας άλλος κόσμος, μας περιμένει! Δεν είναι βρώμικος! Δεν είναι καθαρός! Μέσα στο σκοτάδι υπάρχει φως!

Vamos! Χιονόμπαλες υπάρχουνε πολλές! Παγώνουν τις στιγμές! Δεν ζεις στο τώρα, αλλά στο χθες! Είναι παγίδα! Προσέξτε! Εμείς βγάλαμε στολές!

Λάσπη! Νερό! Γιούπι Γεια Γεια, Γιούπι Γιούπι Γεια. Θα φτιάξουμε κάστρα κάτω από τα άστρα! Χωρίς μπαλώματα, καινούρια! Θα γιρεμίζουμε, και μόνο τότε, πάνω τους θα χτίζουμε!

Bye Bye, Auf Wiedersehen και Au revoir! Δική μας η ζωή! Αν εμείς... Αν και Αν.. και Αν... Γιούπι Γεια Γεια, Γιούπι Γιούπι Γεια. Χωρίς το Αν δεν θα υπήρχαμε καν! Γιούπι Γεια Γεια, Γιούπι Γιούπι Γεια.

EIKONA 12

(Παιδικό δωμάτιο. Η Ανν παραμένει πεσμένη στο πάτωμα δίπλα από το κρεβάτι. Ένα βιβλίο είναι δίπλα της με τίτλο “Η Χιονόμπαλα”. Ένα ρολόι τοίχου και ένας καθρέφτης βρίσκονται απέναντι από το κρεβάτι. Σεντόνια, κουβέρτες... όλα στα λευκά)

Σνόου: Ανν! Ανν! Ξύπνα!

Ανν: Τι έγινε;

Σνόου: Σε πήρε ο ύπνος. Η Χιονόμπαλα! Δεν έχεις βαρεθεί να τη διαβάζεις;

Ανν: Όχι, μου αρέσει.

Σνόου: Ο μπαμπάς σε ψάχνει. Δεν μάζεψες λέει πάλι τα πράγματα σου από το σαλόνι. Και η μαμά ρωτάει αν διάβασες τα μαθήματα σου για το σχολείο.

Ανν: Ναι, τα διάβασα.

Σνόου: Εντάξει, έλα κάτω. Μην αργήσεις. Δεν τους αρέσει να περιμένουν.

Ανν: Έρχομαι.

Σνόου: *(φεύγοντας)* Ανν! Μη θυμώσεις... τους έφαγα τους λουκουμάδες που είχες αφήσει στο πιάτο. Μη το πεις στο μπαμπά.

Ανν: Δεν θα το πω. *(Κοιτάει το ρολόι)* Τι με κοιτάς; Πάλι θα αργήσω, δεν μπορείς να παγώσεις το χρόνο για άλλη μια φορά; *(Ανοίγει το στόμα της μπροστά στον καθρέφτη και χαμογελά. Βγαίνει από το δωμάτιο)*